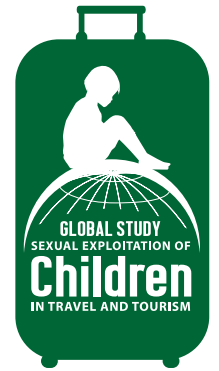

ผู้กระทำผิดทางเพศในคราบ นักเดินทางและนักท่องเที่ยว บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยระดับโลก เรื่อง การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจาก
เด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว

บทสรุปและข้อเสนอแนะจาก

งานวิจัยระดับโลก เรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว
เขียนโดย แองเจลา ฮอว์ค (Angela Hawke) และ อลิสัน ราฟาเอล (Alison Raphael)

พฤษภาคม พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์ร่วมกันระหว่าง เอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล (ECPAT International) และ
ดีเฟนซ์ ฟอว์ ซิลเดรน (Defence for Children) – เอ็คแพท ประเทศเนเธอร์แลนด์
(ECPAT Netherlands)

เอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล
328/1 ถนนพญาไท
ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร: +66 2 215 3388
แฟกซ์: +66 2 215 8272
อีเมล: info@ecpat.net
เว็บไซต์: www.ecpat.net

ภาพปกโดย บริษัท โคว แบงคอค จำกัด (QUO, Bangkok)
จัดวางรูปเล่มโดย มนิดา แนนกลาง

เอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล ขอขอบคุณทุนสนับสนุนองค์กร
จาก สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสวีเดน
(Swedish International Development Cooperation Agency – SIDA)
และ มูลนิธิโอ๊ค (Oak Foundation) ซึ่งช่วยให้เราสามารถริเริ่มและ
ดำเนินงานวิจัยระดับโลกนี้ได้

และขอขอบคุณผู้สนับสนุนงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้
จาก กระทรวงการต่างประเทศเนเธอร์แลนด์
โดยผ่านทาง ดีเฟนซ์ ฟอว์ ซิลเดรน – เอ็คแพท ประเทศเนเธอร์แลนด์

Ministry of Foreign Affairs of the
Netherlands

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แม้จะมีความพยายามที่จะจัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวมาเป็นเวลา 20 ปีแล้ว แต่ปัญหานี้กลับขยายตัวไปทั่วโลก และทวีความรุนแรงเกินกว่าที่ความพยายามในระดับชาติและระดับสากลจะตอบสนองได้ทัน ผลจากงานวิจัยระดับโลกฉบับแรกเกี่ยวกับปัญหานี้ ยืนยันว่า ไม่มีภูมิภาคใดรอดพ้นกับอาชญากรรมชนิดนี้ และไม่มีประเทศใด “มีภูมิคุ้มกัน” เพียงพอ ในโลกที่ทุกแห่งเชื่อมโยงถึงกันได้ ผู้คนเดินทางมากขึ้น และแม้แต่ดินแดนอันไกลโพ้นที่สุดในโลกก็สามารถเดินทางไปถึงได้แล้ว ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกลง และอินเทอร์เน็ตที่สามารถเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ความเสี่ยงที่จะเกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพิ่มขึ้น

ผลกระทบของปัญหาดังกล่าวที่มีต่อเด็กแต่ละคนไม่อาจกล่าวเกินจริงได้ สำหรับผู้รอดชีวิต ผลกระทบระยะยาวอาจรวมถึงความเสียหายทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจอย่างรุนแรงไปจนตลอดชีวิต ปัญหานี้บั่นทอนเด็กผู้เสียหายและทำให้ครอบครัวและวัฒนธรรมท้องถิ่นพังทลายลง อีกทั้งยังทำลายความหวังแห่งอนาคตของชุมชนอีกด้วย การเพิกเฉยต่ออาชญากรรมชนิดนี้สามารถส่งผลกระทบร้ายแรงทางสังคมและเศรษฐกิจ ในอีกแง่หนึ่ง การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยหลักฐานที่เป็นข้อเท็จจริงและสามารถพิสูจน์ได้ (hard evidence)

ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวมักเกิดขึ้นอย่างลับ ๆ และซ่อนเร้น เราแทบไม่ทราบเลยว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น และเกิดขึ้นที่ไหน ไม่ทราบเกี่ยวกับผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ เราไม่ทราบเลยว่าต้องทำอะไรจึงจะยุติการทารุณกรรมในลักษณะนี้ได้ จนถึงปัจจุบัน การขาดแคลนข้อมูลซึ่งอ้างอิงจากข้อเท็จจริงและเชื่อถือได้ (solid information) เกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทนี้ ประกอบกับการปิดเรื่องเงียบ หรือแม้แต่การอดกลั้น (tolerance) ทำให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (policy agenda) ที่จะจัดการกับปัญหานี้มีน้อยเกินไป

งานวิจัยระดับโลก เรื่อง การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้

การละเมิดสิทธิเด็กอย่างร้ายแรงในลักษณะนี้เป็นที่ประจักษ์ และเป็นเครื่องหมายการครบรอบ 20 ปี ของการประชุมระดับโลก ครั้งที่ 1 ว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก งานวิจัยระดับโลกชิ้นนี้เป็นแนวคิดริเริ่มการวิจัยฉบับแรก (และจนถึงปัจจุบัน เป็นเพียงฉบับเดียว) เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว เพื่อสำรวจแนวโน้มใหม่ ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น และแนวทางแก้ไขปัญหาคือเป็นไปได้อย่างไร โดยมีคณะทำงานเฉพาะกิจระดับสูง (High-Level Taskforce) เป็นที่ปรึกษา และได้รับข้อมูลเชิงลึกโดยละเอียดจากหลายประเทศและทุกภูมิภาค รวมถึงการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญและเด็ก ๆ ด้วย

ผลการวิจัยหลัก จำแนกตามภูมิภาค

รายงานระดับภูมิภาค 9 ฉบับ ที่จัดทำขึ้นสำหรับงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้ ทำให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลาย รายงานเหล่านี้เปิดเผยให้เห็นความคล้ายคลึงกันบางประการ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) ในการเดินทางและการท่องเที่ยวมีความหลากหลายมากขึ้น ผู้กระทำความผิดใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้น และผู้กระทำความผิดที่เดินทางภายในประเทศหรือระหว่างภูมิภาคมีมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แต่ละภูมิภาคต้องเผชิญกับปัญหาท้าทายเฉพาะเกี่ยวกับแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวภายในภูมิภาคด้วยตนเอง เป็นนักท่องเที่ยวภายในประเทศมากกว่าจากต่างประเทศ และปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวดูเหมือนจะถูกรอบงำโดยชายชาวเอเชีย การเดินทางเพื่อธุรกิจที่เพิ่มขึ้นมาพร้อมกับวัฒนธรรมองค์กร (corporate culture) ซึ่งเกี่ยวข้องกับ “การประชุมนอกเวลางาน” ที่มีลักษณะ คือ มีแอลกอฮอล์และเพศสัมพันธ์ คำจำกัดความคำว่า “เด็ก” และการตีความคำว่า “ยินยอมพร้อมใจ” ในกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกันของแต่ละประเทศภายในภูมิภาค ทำให้การประสานงานและความร่วมมือในการค้นหาและลงโทษผู้กระทำความผิด ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การตอบสนองต่อปัญหาในหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัญหาการค้ามนุษย์

ประเทศต่าง ๆ มีอัตราการดำเนินคดีด้านการทารุณกรรม และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กน้อยมาก

ภูมิภาคยุโรป

ยุโรปยังคงเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวอันดันทหนึ่ง ที่ต้อนรับนักท่องเที่ยวมากกว่าครึ่งหนึ่งของโลกใน พ.ศ. 2556 และมีสิ่งที่บ่งชี้ว่าเด็กเปราะบางต่อปัญหาการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยวมากขึ้น ประเทศแถบยุโรปตะวันตกเป็นต้นทางของผู้กระทำผิดทาง เพศต่อเด็กที่เดินทาง (travelling child sex offenders - TCSOs) มานานแล้ว แต่ในปัจจุบัน บางประเทศกลายเป็น ประเทศปลายทาง หลายประเทศในยุโรปกลางและยุโรป ตะวันออกเป็นทั้งประเทศต้นทางและปลายทาง และมักขาด กฎหมายเพื่อปกป้องเด็ก หน่วยงาน สถาบันต่างๆ ได้นำ เอามาตรการต่าง ๆ มาใช้เพื่อปกป้องเด็กจากการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ามนุษย์ แต่มี หน่วยงานมุ่งเน้นปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจาก เด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างมาก และบางครั้ง เป็นเพียงการจัดการกับปัญหากว้างๆ เกี่ยวกับความรุนแรง หรือการปกป้องเด็กเท่านั้น

ภูมิภาคลาตินอเมริกา

ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในภูมิภาคนี้ เพิ่มขึ้นเป็น 4 เท่า ในขณะที่สามในสี่ของผู้มาเยือน ทั้งหมด มาจากประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา งานวิจัย ขึ้นหนึ่งที่ทำขึ้นใน 4 ประเทศแสดงให้เห็นว่า นักเดินทาง ภายในประเทศมีจำนวนเป็น 2 เท่าของนักท่องเที่ยวต่างชาติ หลายประเทศและหลายครัวเรือนต้องพึ่งพารายได้จากการ ท่องเที่ยวและการเดินทาง ซึ่งทำให้เด็กเสี่ยงที่จะถูกแสวงหา ประโยชน์ทางเพศมากขึ้น และทำให้เกิดความย่อท้อในการ แจ้งเหตุอาชญากรรมชนิดนี้ และการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สถานที่ยอดนิยม (hotspots) ในการเดินทาง และท่องเที่ยวมักถูกพัฒนาใกล้ชุมชนยากจนและแยกตัวออกไป ซึ่งทำให้ความแตกต่างระหว่างชนชั้นเพิ่มขึ้น นับตั้งแต่ ความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ไปจนถึงความไม่สมดุลของ อำนาจ ทำให้เด็กต้องเผชิญกับปัญหาแสวงหาประโยชน์ทาง เพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว

ภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

ภูมิภาคนี้ต้องเผชิญกับความท้าทายเฉพาะ ได้แก่ ความขัดแย้ง ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ซึ่งผลักดันให้เกิดการย้าย ถิ่น สถานะอันต่ำต้อยของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ประเพณีที่เป็นอันตราย (harmful traditions) เช่น การแต่งงานก่อนวัยอันควร (child marriage) หรือการแต่งงาน “ชั่วคราว” และการที่เด็กเยาวชนขาดโอกาส ซึ่งทำให้ความเสี่ยงที่จะ

เกิดปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวมีมากขึ้น บางประเทศถูกคณะกรรมการสิทธิเด็ก (Committee on the Rights of the Child) ตำหนิอย่างรุนแรงที่ขาดข้อมูลและความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว รวมทั้งขาดบริการให้ความช่วยเหลือ แก่เด็กผู้เสียหาย ในขณะที่หลายประเทศมีกฎหมายต่อต้าน การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก แต่บางประเทศยังคง ตัดสินให้ผู้เสียหายมีความผิด และภูมิภาคนี้ยังไม่มีกฎหมาย ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน ซึ่งทำให้ผู้กระทำผิดสามารถหลบหนีเขตอำนาจรัฐ (jurisdiction) ของประเทศหนึ่งไปสู่อีก ประเทศหนึ่งได้

ภูมิภาคอเมริกาเหนือ

ประเทศแคนาดาและประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศ ต้นทางสำหรับผู้กระทำผิด และ เริ่มกลายมาเป็นประเทศ ปลายทางมากขึ้นด้วยเช่นกัน ทั้งสองประเทศนี้ไม่มีการเก็บ ข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทาง เพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวเอาไว้ แต่มี สัญญาณว่าเด็กเริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับปัญหานี้ตั้งแต่อายุยัง น้อยมากขึ้น และเด็กบางคนมีเพศสัมพันธ์เชิงพาณิชย์เพื่อ ความอยู่รอด โดยที่เด็กชาวพื้นเมืองตกอยู่ในภาวะเสี่ยงเป็น พิเศษ โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวที่ ขยายตัวอย่างกว้างขวางถูกผู้กระทำผิดใช้เป็นช่องทางในการ แสวงหาประโยชน์จากเด็ก โดยมีนักค้ามนุษย์ หรือคนกลาง จัดหาเด็กเพื่อตอบสนองความต้องการของนักธุรกิจที่เดินทาง เพื่อเข้าร่วมประชุมต่างๆ รวมถึงคนงานชั่วคราว นอกจากนี้ อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีถูกผู้กระทำผิด นักค้ามนุษย์นำ มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อวางแผนก่ออาชญากรรมและเผยแพร่ ภาพผู้เสียหายที่กว้างขวางถูกผู้กระทำผิดแสวงหาประโยชน์ ในขณะที่นักค้ามนุษย์จัดหาเด็กผู้เสียหายเพื่อตอบสนอง อุปสงค์ของนักธุรกิจที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมการประชุมต่าง ๆ และคนงานชั่วคราว อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีอื่น ๆ ถูก ผู้กระทำผิด นักค้ามนุษย์ใช้อย่างกว้างขวางเพื่อวางแผน ก่ออาชญากรรม และเผยแพร่ภาพผู้เสียหาย

ภูมิภาคแปซิฟิก

ภูมิภาคแปซิฟิกซึ่งมีเกาะนับพัน ๆ เกาะ มีข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทาง และการท่องเที่ยวจำกัดมาก ในขณะที่ประเทศออสเตรเลีย และประเทศนิวซีแลนด์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยม มี กฎหมายที่ครอบคลุมเป็นระบบเกี่ยวกับการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ขณะที่ประเทศในหมู่เกาะใน แปซิฟิกกลายเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว แต่ยังมี ขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อปัญหาการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว

และกฎหมายต่าง ๆ เพื่อจัดการกับอาชญากรรมชนิดนี้อยู่มาก เด็กจากชุมชนพื้นเมืองดูเหมือนจะได้รับผลกระทบเป็นพิเศษในประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ ในขณะที่ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวพันกับการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในประเทศหมู่เกาะแปซิฟิก เช่น การทำเหมือง การทำไม้ และการประมง บรรทัดฐานทางสังคม (social norms) ซึ่งรวมถึงการแต่งงานก่อนวัยอันควร ความอดกลั้นต่อความรุนแรง และเพศสัมพันธ์เชิงพาณิชย์ สถานะทางสังคมของเด็กที่ต่ำกว่าผู้ใหญ่ และการที่สังคมถือว่าเรื่องเพศเป็นประเด็นต้องห้าม เป็นปัจจัยทำให้เกิดความเสี่ยง

ภูมิภาคเอเชียใต้

เอเชียใต้เป็นภูมิภาคที่ประชากรมีฐานะยากจนอยู่ราวครึ่งหนึ่งของโลก และการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้หลักสำหรับบางประเทศและบางชุมชน นักเดินทางภายในประเทศและภายในภูมิภาคมีจำนวนมากกว่าผู้มาเยือนจากต่างประเทศและบรรทัดฐานทางสังคม (เช่น การเลือกปฏิบัติทางเพศสภาพ) ทำให้ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวขยายตัวขึ้น เด็กผู้ชายที่เปราะบางมีแนวโน้มจะเกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศตามท้องถนน ในขณะที่เด็กผู้หญิงตกเป็นผู้เสียหายในช่องและสถานบริการทางเพศอื่น ๆ ปัจจุบัน สื่อเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย และโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางและการท่องเที่ยวที่กว้างขวางมากขึ้น ประกอบกับการขาดเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม รวมทั้งการขาดคำจำกัดความ ขาดกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพหมายความว่า มีผู้กระทำผิดน้อยมากที่เกรงกลัวบทลงโทษ และมีผู้เสียหายจำนวนน้อยเช่นกันที่ได้รับการช่วยเหลือที่พวกเขาต้องการ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ในพ.ศ. 2557 ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความเจริญด้านการท่องเที่ยวและเติบโตอย่างรวดเร็วที่สุดในโลก การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวโดยชาวต่างชาติ ถูกเน้นให้เห็นความสำคัญเป็นครั้งแรกที่นี่ ซึ่งเป็นการจุดประกายความพยายามระดับโลกที่จะต่อสู้กับอาชญากรรมชนิดนี้ จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวดั้งเดิม เช่น ประเทศไทย และประเทศฟิลิปปินส์ ยังคงดึงดูดผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กให้เดินทางเข้ามา ในขณะที่ประเทศกัมพูชา ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศเวียดนาม กำลังกลายมาเป็นประเทศปลายทางหลัก และประเทศเมียนมาร์ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงเนื่องจากเปิดรับนักท่องเที่ยว ในขณะที่มีการพุ่งความสนใจไปที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่กลับเป็นผู้ชายในประเทศ

เอง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตการค้าเสรีในบางประเทศถูกระบุว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และภูมิภาคนี้กำลังประสบกับปัญหาการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่มีการเผยแพร่ผ่านเว็บแคมมากขึ้น ไม่มีประเทศใดที่มีแผนการหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้จัดการกับปัญหานี้โดยเฉพาะ

ภูมิภาคแอฟริกาเขตตอนใต้ทะเลทรายซาฮารา

ข้อมูลจากองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (UNWTO) แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวในแอฟริกาเพิ่มขึ้นมากกว่า 3 เท่าในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา และปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอาจกำลังเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ (empirical data) เพื่อยืนยันก็ตาม การเดินทางและการท่องเที่ยวที่หลากหลายนมากขึ้น ดึงดูดผู้มาเยือนให้เดินทางสู่สถานที่ที่ครั้งหนึ่งเคยห่างไกล และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศนำคนงานชายที่เดินทางโดยลำพังเข้ามาด้วย ภูมิภาคนี้กำลังมีการใช้ข้อมูลโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยคาดว่าปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ (mobile internet traffic) จะเพิ่มขึ้น 20 เท่าในช่วงปลายทศวรรษนี้ ในขณะที่เดียวกัน ประเพณีปฏิบัติต่าง ๆ ก็ยังคงทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานะทางสังคมที่ต่ำต้อยของพวกเขาและการแต่งงานก่อนวัยอันควร ประเทศส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสากลที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่การให้คำมั่นเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำไปสู่การดำเนินงานอย่างมีความหมายเพื่อเด็ก และมีเด็กผู้เสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ได้รับการช่วยเหลือที่พวกเขาต้องการ

ผลการวิจัยที่สำคัญจากทั่วโลก

ผลการวิจัยและบทสรุปที่ได้จากหลักฐานมากมายที่รวบรวมไว้สำหรับงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้

การแพร่กระจายของปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวเผยให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องมองปัญหาให้กว้างขึ้น

เมื่อ 20 ปีก่อน อาจเป็นไปได้ที่จะร่างแผนที่โลกอย่างคร่าว ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้กระทำผิดทางเพศนานาชาติที่กำลังเดินทาง มาจากไหน และกำลังจะไปที่ไหน ปัจจุบันความแตกต่างระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทางเริ่มจะเลือนลาง คำว่าประเทศ “ต้นทาง” “ปลายทาง” หรือ “ทางผ่าน” เริ่มจะล้าสมัยอย่างรวดเร็ว ประเทศต่าง ๆ สามารถจัดอยู่ในประเภทใดก็ได้ หรือแม้แต่เป็นได้ทั้งสามประเภท ในเวลาต่าง ๆ กัน ขณะนี้ ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว

กลายเป็นอาชญากรรมหลักที่เกิดขึ้นภายในประเทศและระหว่างภูมิภาค สามารถพบได้ทั้งในประเทศที่เจริญที่สุดและด้อยพัฒนาที่สุดในโลก ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า เด็กตกเป็นผู้เสียหายที่โดน และงานวิจัยระดับโลกพบว่าเด็กตกเป็นผู้เสียหายได้ทุกแห่ง

ความพยายามในช่วงสองทศวรรษ ไม่สามารถลดปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวลงได้ และเด็กจำนวนมากกำลังได้รับผลกระทบนี้ อีกทั้งไม่มีประเทศใดที่มีภูมิคุ้มกัน งานวิจัยระดับโลกขึ้นนี้จึงเน้นให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องกำหนดกรอบวิธีคิดเกี่ยวกับปัญหานี้ใหม่ กล่าวคือ ต้องมองให้ไกลกว่าสิ่งที่ครั้งหนึ่งเคยถูกเรียกว่า “การท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก” (child sex tourism) ซึ่งหมายความว่า จะต้องขยายขอบเขตนโยบาย โครงการ และงานวิจัย ให้ครอบคลุมการเดินทางและการท่องเที่ยวด้วย (ไม่ว่าจะเป็นในระดับนานาชาติ หรือภายในประเทศก็ตาม) และต้องระบุและจัดการกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางและการท่องเที่ยวจริง ๆ ซึ่งทำให้เด็กเปราะบางอย่างยิ่งต่อการถูกแสวงหาประโยชน์

สรุป: การขาดคำจำกัดความของปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการตอบสนองต่อปัญหา จากการทบทวนในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ทำให้ได้ข้อเสนอสำหรับคำจำกัดความที่ควรใช้เป็นแนวทางสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับปัญหาดังกล่าวในอนาคต

การท่องเที่ยวกำลังเติบโตขึ้น ในขณะที่การปกป้องเด็กยังล้าหลัง

ในช่วง 20 ปี ที่ผ่านมา การท่องเที่ยวได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามาพุ่งสูงขึ้นจาก 527 ล้านคน เมื่อ พ.ศ. 2538 เป็น 1,135 ล้านคน ใน พ.ศ. 2557 ขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้มหาศาลสู่ประเทศต่าง ๆ ภาคเอกชนและชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งหลักฐานที่รวบรวมไว้สำหรับงานวิจัยระดับโลกชี้ให้เห็นว่า การเร่งรับเงินดอลลาร์จากนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อเด็ก เมื่อขาดมาตรการที่ให้หลักประกันว่าเด็กจะได้รับการปกป้องคุ้มครอง

สรุป: แผนพัฒนาการท่องเที่ยวควรมีการประเมินผลกระทบด้านสิทธิเด็ก และบรรจุมตรการคุ้มครองเด็กในชุมชนไว้ด้วย (โดยอ้างอิงจากการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในชุมชน ซึ่งรวมถึงเด็ก ๆ ด้วย)

การเติบโตของการเดินทางและการท่องเที่ยวทั่วโลกมาพร้อมความเสี่ยงต่อเด็กโดยเฉพาะ

การเติบโตของการเดินทางและการท่องเที่ยวทั่วโลกมาพร้อมกับรูปแบบการเดินทางและการท่องเที่ยวที่หลากหลายยิ่งขึ้น การเดินทางรูปแบบใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น การท่องเที่ยวแบบอาสาสมัคร (volun-tourism) และการที่คนรู้จักช่วยจัดหาที่พักให้กันเอง สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้กระทำผิดมีโอกาและสถานที่สำหรับก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้น จึงทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยง กล่าวง่าย ๆ คือ ผู้คนเดินทางมากขึ้น และประเทศต่าง ๆ แข่งขันกันเพื่อชิงเงินดอลลาร์จากการเดินทางและการท่องเที่ยวมากขึ้น ทำให้ผู้กระทำผิดมีโอกาที่จะแสวงหาประโยชน์จากเด็กมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าด้านอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือก็เอื้อต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างยิ่ง เนื่องจากไม่ต้องเปิดเผยตัวตน และเป็นช่องทางลับสำหรับผู้กระทำผิดที่จะติดต่อกับเด็กโดยตรง ภาคเอกชนมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก นับตั้งแต่การป้องกันไปถึงการเสริมสร้างความตระหนักรู้ และตั้งแต่การแจ้งเหตุไปถึงการสกัดกั้นเส้นทางที่ผู้กระทำผิดใช้แสวงหาประโยชน์

สรุป: ควรสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ซึ่งควรรวมถึงบริษัทข้ามชาติ ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น เกสต์เฮาส์ ตลาดนัดออนไลน์ (online marketplaces) โรงแรมศูนย์ดาว (zero-star hotels) และคนขับรถแท็กซี่ นอกจากนี้จำเป็นต้องมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างบริษัทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เพื่อป้องกันการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และขัดขวางผลประโยชน์ทางการเงินสำหรับผู้กระทำผิด เครือข่ายอาชญากรรม และพ่อค้าคนกลาง โดยร่วมมือกับอุตสาหกรรมด้านการเงิน

ไม่มีลักษณะเฉพาะของผู้เสียหาย

งานวิจัยชี้ให้เห็นว่า เด็กจากชนกลุ่มน้อย เด็กผู้ชาย และเด็กเล็ก เปราะบางกว่าที่เคยเข้าใจกันมาก รวมถึงเด็กผู้หญิงและเด็กที่มีฐานะยากจนด้วย อย่างไรก็ตามเรื่องราวของเด็กผู้เสียหายไม่ได้เหมือนกันทุกคน และเด็กเหล่านี้มาจากภูมิหลังและสภาพการณ์ที่หลากหลาย งานวิจัยระดับโลกฉบับนี้พบว่า พวกเขามีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน นั่นก็คือความเปราะบาง นำเราสู่คำถามที่ว่าทำไมจึงให้ความช่วยเหลือตามที่ได้ถูกผู้เสียหาย

ต้องการ การให้บริการช่วยเหลือและบำบัดฟื้นฟู มิใช่เพียงพอ เด็กผู้เสียหายซึ่งมักหลบซ่อนตัวเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน และทางเลือกที่เป็นจริงเพื่อสร้างอนาคตของพวกเขาเอง

สรุป: เราไม่อาจหวังว่า “แนวทางแบบเดียว” (one size fits all approaches) จะปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยวได้ เนื่องจากไม่มีผู้เสียหายที่เป็น “แบบฉบับ” มาตรการป้องกันและตอบสนองต่อปัญหาจึงต้องจัดทำขึ้นให้เข้ากับสถานการณ์เฉพาะจึงจะมีประสิทธิผล นอกจากนี้ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการเสริมสร้างทักษะในการดูแลเด็กผู้เสียหายอย่างเพียงพอ

ไม่มีลักษณะเฉพาะของผู้กระทำผิด

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว มีความซับซ้อนกว่าเดิมมาก และไม่เพียงเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับนักเดินทางเพื่อธุรกิจ แรงงานอพยพ/ แรงงานชั่วคราว และ “นักท่องเที่ยวจิตอาสา” รวมถึงนักเดินทางภายในประเทศกลุ่มใหญ่ ที่เจตนาจะแสวงหาประโยชน์จากเด็กด้วย งานวิจัยฉบับนี้ยืนยันว่า ผู้กระทำผิดมาจากปมหลังแบบใดก็ได้ และไม่ใช่ว่าทุกคนจะมีรูปลักษณะที่คนส่วนใหญ่คิด คือ เป็นชายวัยกลางคน ชาวตะวันตก ผิวขาว ฐานะร่ำรวย บางคนเป็นผู้มีพฤติกรรมฝักใฝ่ทางเพศกับเด็ก (paedophile) แต่ส่วนใหญ่อาจไม่ใช่

ผู้กระทำผิดอาจเป็นชาวต่างชาติหรือคนในพื้นที่ เป็นคนหนุ่มหรือแก่ก็ได้ บางคนเป็นผู้หญิง และหลายคนอาจเป็นเด็กด้วยกันเองก็ได้ การวิจัยระดับโลกบ่งชี้ว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นประเภท “สถานการณ์เอื้ออำนวย” (situational offenders) ซึ่งอาจไม่เคยฝันว่าจะแสวงหาประโยชน์ทางเพศเด็กจนกระทั่งสบโอกาส แทนที่จะเป็น ผู้กระทำผิดที่นิยมการกระทำลักษณะดังกล่าว (preferential offenders) สิ่งหนึ่งที่ผู้กระทำผิดทั้ง 2 ประเภทมีเหมือนกัน คือ มีโอกาสในการแสวงหาประโยชน์จากเด็กที่มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสภาพแวดล้อมที่มีการคอร์รัปชันแพร่หลาย และมีช่องทางให้พวกเขาไม่ต้องรับผิดชอบต่อ (impunity)

สรุป: “อย่างไรก็ตามการไม่เพิกเฉยต่อความจำเป็นที่จะต้องตามหาตัวและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กซึ่งเป็นภัยคุกคามเด็กอย่างต่อเนื่องก็จำเป็นที่ต้องพยายามจัดการกับนักเดินทางเพื่อธุรกิจ นักเดินทางภายในประเทศ และนักเดินทางที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเนื่องด้วยสถานการณ์เอื้ออำนวย เพื่อให้รับผิดชอบต่อความผิดจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจาก

เด็กในการเดินทางและท่องเที่ยวให้มากขึ้น” ดังนั้น จุดสนใจของงานวิจัย นโยบาย และการดำเนินงานเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว จะต้องถูกขยายให้ครอบคลุมนักเดินทางที่กว้างขึ้นกว่าเดิม

ความไม่สมดุลทางอำนาจก่อให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว

ผู้กระทำผิดมักใช้ความมั่งคั่งและอำนาจที่เหนือกว่าเพื่อแสวงหาประโยชน์จากเด็กและหลบเลี่ยงกระบวนการยุติธรรม งานวิจัยระดับโลกฉบับนี้พบว่า ความไม่สมดุลทางอำนาจระหว่างผู้กระทำผิดกับผู้เสียหาย มีบทบาทสำคัญในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และทัศนคติแบบเหมารวมที่มีต่อเด็ก เพศสภาพ และวัฒนธรรมท้องถิ่น ช่วยทำให้อาชญากรรมชนิดนี้ดำเนินต่อไป ในขณะที่เดียวกันการเพิกเฉย ของสังคมต่อการทารุณกรรมทางเพศเด็ก และแบบแผนปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่เป็นอันตราย (เช่น การแต่งงานก่อนวัยอันควร และคำจำกัดความของความเป็นชายที่ตายตัวไม่เปลี่ยนแปลง) ทำให้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวเติบโตขึ้น

สรุป: การย้อนกลับของความไม่สมดุลทางอำนาจระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหายอยู่นอกเหนือขอบเขตของกฎหมาย นโยบาย สถาบัน หรือประเทศใดประเทศหนึ่งจะกระทำได้นี้ เนื่องจากมันยังรากลึก และเกี่ยวกับความมั่งคั่ง เพศสภาพ วัยเด็ก และการเปลี่ยนแปลงทางเพศ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่จะเสริมพลังแก่เด็กที่อยู่ในภาวะเปราะบาง เช่น โดยการเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ชุมชนเกี่ยวกับอันตรายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ช่วยให้เด็กเพิ่มความสามารถที่จะฟื้นตัว (resilience) ต่อภัยทางเพศให้แก่พวกเขา และให้หลักประกันว่า มีกลไกการแจ้งเหตุที่มีประสิทธิภาพไว้พร้อม และการติดตามผลการแจ้งเหตุเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างแข็งขันในความพยายามแก้ไขปัญหานี้และ “เปลี่ยนการเพิกเฉยให้กลายเป็นการไม่เพิกเฉย” ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญในการยุติอาชญากรรมที่น่าอับอายนี้

แค่กฎหมายไม่พอ

ความพยายามในการบังคับใช้กฎหมายถูกทำลายโดยกฎหมายห้ามแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวที่อ่อนแอ และการขาดการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายข้ามเขตอำนาจศาลแห่งชาติ (national jurisdictions) ส่วนใหญ่ประเทศ

ต่าง ๆ จะมีกฎหมายพร้อมอยู่แล้ว ซึ่งอย่างน้อยในทางทฤษฎีควรที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้ถูกขัดขวาง เนื่องจากขาดคำจำกัดความของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวที่ชัดเจนตรงกันทั่วโลก ซึ่งสะท้อนให้เห็นในกฎหมายของแต่ละประเทศ ทำให้ตำรวจไม่แน่ใจว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายยังถูกขัดขวางโดยการแจ้งเหตุที่น้อยกว่าความเป็นจริงมาเนิ่นนาน การประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในเขตอำนาจรัฐต่าง ๆ และการขาดความเข้าใจ หรือการที่ผู้บังคับใช้กฎหมายบางรายขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานด้วย

สรุป: ต้องมีการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อให้จำกัดความ และห้ามไม่ให้มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างชัดเจนในทุกประเทศ รวมทั้งต้องเพิ่มทรัพยากรสำหรับการบังคับใช้กฎหมาย และใช้ช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันให้มากขึ้น (หรือปรับปรุงให้ดีขึ้น) เช่น หมายเขียว (Green Notices) ขององค์การตำรวจสากล และการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดระดับชาติ (national offender registries) นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยความพยายามจากบ้านเพื่อป้องกันผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ พัฒนาศักยภาพให้แก่ฝ่ายยุติธรรม และจัดการกับการคอร์รัปชัน

ช่องโหว่ของข้อมูล (data gaps) และสถานการณ์ที่ตัดสินใจลำบาก (dilemmas) บันทึบการตอบสนองต่อปัญหา

งานวิจัยระดับโลกชี้ให้เห็นว่า มีช่องโหว่ของข้อมูลขั้นรุนแรง และสถานการณ์ที่ตัดสินใจลำบาก ตั้งแต่ความลำบากในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ในปริมาณและขอบเขตที่ต้องการ ไปจนถึงการขาดคำจำกัดความที่ชัดเจนของอาชญากรรมชนิดนี้ ดังนั้นจึงขาดความชัดเจนว่าจะต้องตรวจวัดอะไร การขาดแคลนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและพิสูจน์ได้ส่งผลกระทบอย่างยิ่ง เนื่องจากทำให้ยากที่จะจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรที่ขาดแคลน หรือระบุว่าจะอะไรที่ดำเนินการแล้วได้ผล และทำให้รัฐบาลและสังคมต่าง ๆ เหมินเฉยต่อปัญหานี้ต่อไป นอกจากนี้ การขาดฐานข้อมูลที่ชัดเจน และวิธีติดตามความคืบหน้าในการดำเนินงานที่ได้ประสิทธิผล ก็บันทึกความพยายามที่จะประเมินผลกระทบของโครงการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และทำให้เสี่ยงต่อการที่ผู้บริจาคทุนจะรู้สึกผิดหวังและเหนียวล่าช้าเช่นกัน

สรุป: รัฐบาลประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อคำนวณระดับความรุนแรงของปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และเผยให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องตอบสนองต่อปัญหานี้ภายในประเทศ การจัดตั้งระบบที่สามารถให้ข้อมูล และตัวชี้วัดที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับปัญหานี้ในระดับชาติ เป็นสิ่งแรกที่ต้องดำเนินการ ทั้งนี้ ควรระบุวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practices) และเผยแพร่มันออกไป ควบคู่กับตัวชี้วัด และเกณฑ์ที่ชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จเป็นเช่นไร

การดำเนินการอย่างไรที่ได้ผล: การตอบสนองต่อปัญหาที่มีประสิทธิผลต้องทำซ้ำและขยายขอบเขตให้ครอบคลุม

งานวิจัยระดับโลกฉบับนี้แสดงให้เห็นว่า ความพยายามที่จะจัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการ และแสดงให้เห็นแนวทางที่ประสบผลสำเร็จอยู่บ้าง สิ่งที่ดีเหมือนจะได้ออก คือ แนวทางที่ครอบคลุมซึ่งขับเคลื่อนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวงกว้าง ตั้งแต่กระทรวงต่าง ๆ ไปจนถึงสาธารณชน โดยมีข้อมูลที่ดีเป็นปัจจัยหนุน ประเทศต่าง ๆ ที่จัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันและการตอบสนองต่อปัญหาที่ครอบคลุม จะประสบความสำเร็จที่สุด ความพยายามที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรและเครือข่ายแบบทวิภาคี (bilateral) และพหุภาคี (multilateral) เป็นสิ่งสำคัญ รวมทั้งความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับสากลช่วยให้สามารถเอาชนะความไม่เต็มใจที่จะยอมรับว่าปัญหานี้เกิดขึ้นจริงได้ แต่ทว่า การให้ความสำคัญต่อการป้องกัน การแจ้งเหตุ และการตอบสนองต่อปัญหาในระดับท้องถิ่น ไม่มีค่าว่ามากเกินไป

สิ่งสำคัญที่ได้จากงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้อีกประการหนึ่ง คือ การให้ความสำคัญกับผู้กระทำความผิดเนื่องจากสถานการณ์เอื้ออำนวย และผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นคนในประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ก่อคดีมากที่สุด รวมทั้งให้ความสำคัญกับนักเดินทางเพื่อธุรกิจและนักท่องเที่ยวเช่นกัน ซึ่งเป็นการย้ายความสนใจจากแนวทางแบบดั้งเดิม ที่ให้ความสำคัญกับผู้กระทำความผิดชาวต่างชาติที่ขึ้นขอการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กแต่เพียงกลุ่มเดียว

ขั้นตอนต่อไป

งานวิจัยระดับโลกฉบับนี้เปิดเผยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กจะต้องทำโดยเฉพาะ นับตั้งแต่ องค์การระดับภูมิภาค ระดับสากล รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ไป จนถึงกลุ่มรากหญ้าที่ทำงานเพื่อปกป้องเด็กในชุมชนท้องถิ่น ต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับภาคเอกชน ซึ่ง ไม่ได้มีแค่บริษัท ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง การท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่งโดยตรงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้ที่ทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้ที่มีพนักงานของบริษัทเดินทางเพื่อธุรกิจด้วย ข้อเสนอแนะ ต่อทุกภาคส่วน ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของแนวทางการ ประสานงานเพื่อป้องกันและแทรกแซงปัญหาการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวให้ได้ประสิทธิผล

ยกตัวอย่าง เช่น องค์การระดับภูมิภาคและระดับสากล กระตุ้นให้จัดลำดับความสำคัญของปัญหาการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กไว้ในวาระทางการเมือง (political agendas) ให้สูงขึ้น และดำเนินการตามคำมั่น ระหว่างประเทศ (international commitments) ในการปกป้องเด็ก อย่างน้อยที่สุด รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ควรให้สัตยาบันและดำเนินการตามเครื่องมือด้านสิทธิเด็กในระดับสากลทั้งหมด และหากจำเป็น ให้ปรับแก้กฎหมายในประเทศ และเสริมความแข็งแกร่งให้แก่การบังคับใช้กฎหมาย และความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้หลักประกันว่า ปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทาง และการท่องเที่ยวสามารถจัดการได้ องค์การพัฒนาเอกชน สามารถติดตามปัญหาดังกล่าวนี้และอุดช่องโหว่ที่รัฐบาล ทั้งัว เช่น โดยการติดตามและวิจัยปัญหานี้ในระดับท้องถิ่น เสริมพลังให้ประชาชนมีบทบาทในการป้องกันปัญหา ระบุ วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ สนับสนุนการบำบัดฟื้นฟู สมรรถภาพ ผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการ เดินทางและการท่องเที่ยว และเปิดโปงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับ อาชญากรรมในลักษณะนี้

บริษัทเอกชนสามารถเป็นองค์กรหลัก (key players) ในการ ต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการ เดินทางและการท่องเที่ยว โดยมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ในการปกป้องสิทธิเด็ก ยกตัวอย่าง เช่น บริษัทด้านการ เดินทาง การท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่ง สามารถ สมัครเป็นสมาชิกของหลักการปกป้องเด็กต่าง ๆ เช่น หลัก การปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว (The Code of

Conduct for the Protection of Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism) หรือ อย่างน้อย ที่สุด คือ การนำนโยบายขององค์กร (corporate policies) ที่ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทาง และการท่องเที่ยวไปปฏิบัติและบังคับใช้อย่างชัดเจน ทุกบริษัทในแวดวงการเดินทาง การท่องเที่ยว และการ คมนาคมขนส่ง สามารถร่วมลงนามในหลักจริยธรรม (Code of Ethics) ขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ได้เช่นกัน บริษัทขนาดใหญ่สามารถช่วยดึงบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลางให้เข้าร่วม โดยแบ่งปันความรู้และความ ชำนาญให้แก่พวกเขา ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อให้หลัก ประกันว่าองค์กรการท่องเที่ยวจิตอาสาต่าง ๆ มีระบบและ หลักปฏิบัติที่เข้มแข็งในการปกป้องเด็กด้วย

อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำเป็นต้อง รับเอานโยบายองค์กรที่ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทาง เพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างชัดเจนไป ปฏิบัติและบังคับใช้ และให้หลักประกันว่านโยบายเหล่านี้ สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนและหลักปฏิบัติทางธุรกิจ (Human Rights and Business Principles) และหลัก การสิทธิเด็กและหลักปฏิบัติทางธุรกิจ (Children's Rights and Business Principles) บริษัทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาแนวทาง แก้ไขปัญหาที่อาศัยเทคโนโลยี เพื่อต่อสู้กับการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว เช่น ปิดกั้นการชำระเงินสำหรับการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับ อาชญากรรมประเภนี้ และใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในการ “ตรวจสอบและติดตามที่มาที่ไปของเงิน” รวมทั้งเป็นบ่อนทำลาย แบบจำลองทางธุรกิจ (business model) ของผู้กระทำความผิด และพ่อค้าคนกลางที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กใน การเดินทางและการท่องเที่ยว

หากมองให้กว้างขึ้น ทุกบริษัทที่ส่งพนักงานของตนให้เดินทางไปทำธุรกิจ สามารถ จัดเตรียมการเดินทาง ผ่านธุรกิจการ เดินทางและการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก และให้ความรู้ แก่พนักงานของตนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ยอมรับได้และความ จำเป็นต่อการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในการเดินทางและการท่องเที่ยว ซึ่งอาจรวมถึงการรับเอา หลักการปฏิบัติสำหรับพนักงานมาใช้และดำเนินการ ตรวจสอบประวัติ และขอหนังสือรับรองความประพฤติจากตำรวจ (police clearances) สำหรับพนักงานที่จะต้องติดต่อกับเด็ก โดยตรงระหว่างการเดินทางเพื่อธุรกิจ

การค้นพบที่สำคัญประการหนึ่งของงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้ คือ เราไม่อาจหวังให้แนวทางเฉพาะกิจ (ad-hoc) และเป็นเอกเทศน์ (siloed) สามารถจัดการกับปัญหาอาชญากรรมที่ซับซ้อนอย่างยิ่งได้ เนื่องจากไม่มีผู้เสียหายหรือผู้กระทำผิดที่เป็น**แบบฉบับ** สามารถพบได้ทุกที่และมีหลากหลายแง่มุมความร่วมมือข้ามภาคส่วน (cross-sectoral partnerships) และแนวทางที่สอดคล้องกัน เป็นสิ่งจำเป็นต่อการขยายผลกระทบของการป้องกันและแทรกแซงปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการแทรกแซงที่สอดคล้องประสานกันและครอบคลุมแทนที่จะค่อยเป็นค่อยไป ขั้นแรกพันธมิตรจากภาคส่วนต่างๆ ควรรวมตัวกันเพื่อจัดทำโครงการรณรงค์ระดับโลกที่เพิ่มการรับรู้ (high-visibility) เพื่อผลักดันให้เกิดกฎหมายที่มี

ประสิทธิภาพ มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง มีการปกป้องเด็กผู้เสียหายที่ดีขึ้นกว่าเดิม และยุติการที่ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ

ท้ายที่สุด งานวิจัยฉบับนี้ได้ก่อให้เกิดวาระการวิจัย (research agenda) ขึ้นเอง ซึ่งยืนยันว่าเราต้องรู้ให้มากขึ้น เกี่ยวกับทุกแง่มุมของปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ทั้งขนาดและขอบเขตของปัญหา (โดยเริ่มจากข้อมูลพื้นฐาน) ของผู้เสียหาย ผู้กระทำผิด ปัจจัยขับเคลื่อน และการตอบสนองที่ได้ประสิทธิภาพ หากเราต้องการที่จะยุติปัญหานี้ไม่ให้แพร่กระจายออกไปไกลกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานระหว่างรัฐบาล (intergovernmental bodies) ในระดับภูมิภาค และระดับสากล

หน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับสากลต้องบรรจุกิจกรรมการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว เข้าเป็นวาระทางการเมือง เพื่อให้หลักประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามคำมั่นที่ได้ประกาศไว้ในระดับภูมิภาคและระดับสากล

- องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ควรผลักดันให้หลักจริยธรรมสำหรับการท่องเที่ยว เป็นอนุสัญญาสากล และรัฐภาคีให้สัตยาบันร่วมกัน
- องค์การสหประชาชาติ และกลไกการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนในระดับภูมิภาค ควรทำการทบทวนสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวในรัฐภาคี และมาตรการที่ใช้ในการปกป้องเด็กจากปัญหาดังกล่าวอย่างเป็นระบบ และให้หลักประกันว่าผู้เสียหายจะสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้
- ให้การดำเนินการของกลไกสิทธิมนุษยชนระดับภูมิภาคและระดับสากล ตระหนักถึงปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ มีการดำเนินงานที่ครอบคลุมและมีการติดตามปัญหา ซึ่งรวมถึงคณะมนตรีสิทธิมนุษยชน, คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ, ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก, ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยความรุนแรงต่อเด็ก, ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยเด็กและความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ, คณะกรรมการลันซาโรเต (the Lanzarote Committee), คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญแอฟริกาเรื่องสิทธิและสวัสดิการเด็ก และคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เป็นต้น

- ให้หน่วยงานระดับภูมิภาค เช่น สหภาพยุโรป (EU), สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (ASEAN), สมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคเอเชียใต้ (SAARC), สหภาพแอฟริกา (AU), สหภาพรัฐบอลติก (CBSS), องค์การรัฐอเมริกัน (OAS), กลุ่มประเทศหมู่เกาะในแปซิฟิก (PIF) ฯลฯ รับทราบประเด็นปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และจัดการกับปัญหานี้อย่างทันท่วงทีและชัดเจน
- ให้รวมปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวไว้ในแผนการดำเนินการติดตาม และการรายงาน เกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งมุ่งหมายจะจัดการกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เช่น ในเป้าหมายที่ 5.2, 8.7 และ 16.2
- ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ (United Nations General Assembly) ต้องให้หลักประกันว่าจะนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปดำเนินการ และเสริมความแข็งแกร่งให้แก่งานตอบสนองขององค์การสหประชาชาติ ต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์และการทารุณกรรมทางเพศ โดยเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ ในด้านการป้องกัน การบังคับใช้กฎหมาย นโยบาย และการเยียวยา รักษา ดังที่ได้นำเสนอไว้ในรายงานที่ยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรพัฒนาเอกชน

องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถมีบทบาทสำคัญโดยการติดตามปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และอุดหนุนให้หน่วยงานของรัฐบาล ดังนี้

- เปิดโปงบริษัทที่มีการโฆษณาเนื้อหาเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศเด็ก โดยให้ความสำคัญและตรวจสอบเป็นพิเศษกับการโฆษณาออนไลน์
- เสริมสร้างความตระหนักรู้ของสาธารณชน เกี่ยวกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และบทบาทที่พลเมืองรวมถึงเด็ก ๆ ก็สามารถทำได้เพื่อเป็นการป้องกันปัญหานี้
- ระบุและบันทึกรูปแบบวิธีปฏิบัติที่ดี ในการป้องกันและดูแลปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว
- ให้บริการด้านการฟื้นฟูและการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ แก่ผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ในการเดินทางและการท่องเที่ยว ในกรณีที่รัฐบาลไม่สามารถให้บริการเหล่านี้ได้
- สร้างพันธมิตรและพัฒนาศักยภาพภายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และสามารถจัดการกับเหตุการณ์ดังกล่าวได้
- จัดให้มีนโยบายคุ้มครองเด็กและแนวปฏิบัติ สำหรับพนักงานและอาสาสมัคร (ทั้งคนในประเทศและชาวต่างชาติ) ที่ต้องติดต่อกับเด็ก และได้รับการตรวจสอบประวัติ เพื่อรับรองความประพฤติจากตำรวจ
- ทำวิจัยเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ในการเดินทางและการท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับจัดทำนโยบายและการดำเนินการ
- ให้สัตยาบันและนำเครื่องมือด้านสิทธิเด็กในระดับสากลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปดำเนินการ และปรับแก้กฎหมายภายในประเทศให้สอดคล้องกับเครื่องมือเหล่านี้:
 - อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1989 (พ.ศ. 2532) และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545)
 - พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง กระบวนการติดต่อดำเนินการ ค.ศ. 2014 (พ.ศ. 2557)
 - พิธีสารเพื่อป้องกันปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ค.ศ. 2000 (พ.ศ. 2543)
 - อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก
 - อนุสัญญาของสภายุโรป ดังต่อไปนี้
 1. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศ ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) (CETS No.201)
 2. อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ ค.ศ. 2005 (พ.ศ.2548) (CETS No. 197)
 3. อนุสัญญาว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ค.ศ. 2001 (พ.ศ.2544) (CETS No. 185)

ข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาลประเทศต่าง ๆ

รัฐบาลประเทศต่าง ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ในการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่เกิดอุปสงค์ อุปทาน หรือ ประเทศของผู้เสียหายก็ตาม

- พัฒนาและส่งเสริมระบบการรับแจ้งเหตุ ที่เอื้อให้เด็กและประชาชนสามารถแจ้งเหตุได้โดยไม่ต้องกลัว
- ให้หลักประกันว่าบริการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญ (child-sensitive services) พร้อมให้บริการ และมีการควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐาน ดำเนินการโดยพนักงานที่มีความรู้ และได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ และเด็กทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- ให้หลักประกันว่ากรอบกฎหมายภายในประเทศสามารถจัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างครอบคลุม โดย
 - บัญญัติให้การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวเป็นอาชญากรรมที่แยกออกมาต่างหากในกฎหมาย
 - ออกกฎหมายนอกอาณาเขต (extraterritorial legislation) ที่ก้าวหน้า และกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน (extradition laws) ที่ไร้เงื่อนไข และกำหนดให้การกระทำความผิดซ้ำเป็นเหตุที่ร้ายแรงขึ้น ไม่ว่าอาชญากรรมนั้นจะเป็นการกระทำความผิดในต่างประเทศหรือในประเทศก็ตาม

- ให้หลักประกันว่าข้อจำกัดทางกฎหมาย (statutory limitations) ไม่มีผลบังคับใช้กับเด็กผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์
- กำหนดให้ช่วงอายุที่สามารถยินยอมต่อการร่วมประเวณีได้ตามกฎหมาย (age of consent) คือ 18 ปีขึ้นไป หรือให้หลักประกันว่าความผิดที่กระทำต่อเด็กอายุ 15 ถึง 18 ปี มีโทษทางอาญาเมื่อการกระทำทางเพศนั้นมีลักษณะแสวงหาประโยชน์ (เช่น การค้าประเวณี หรือสื่อลามกอนาจาร) หรือเมื่อความสัมพันธ์นั้นมีการละเมิดความไว้วางใจ และใช้อำนาจ หรือการพึ่งพาในทางที่ผิด
- กำหนดให้การล่อลวงเด็กเพื่อลวงละเมิดทางเพศ (grooming) และการจัดหาเด็ก เป็นความผิดทางอาญา
- ไม่อนุญาตให้อาชญากรรมการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ได้รับการประกันตัว
- บังคับให้นายจ้างปฏิบัติตามข้อผูกพัน ที่จะต้องขอตรวจสอบประวัติหรือหนังสือรับรองความประพฤติของพนักงานและอาสาสมัครทุกคนที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กโดยตรงจากตำรวจและปฏิบัติตามหลักนโยบายคุ้มครองเด็ก
- เพิ่มบทลงโทษสูงสุดสำหรับการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว เนื่องจากส่งผลกระทบร้ายแรงต่อเด็กผู้เสียหาย
- มีบทลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น สำหรับอาชญากรที่กระทำผิดทางเพศต่อเด็กซ้ำอีก
- ให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความยินยอมพร้อมใจในการมีสัมพันธ์ทางเพศ (sexual consent) ระหว่างเด็กด้วยกัน เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด และทำให้สถานการณ์ที่ไม่ใช่การแสวงหาประโยชน์กระจ่างชัด
- บังคับให้แจ้งเหตุต้องสงสัยเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก โดยกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงหากไม่ปฏิบัติตาม, พัฒนากลไกให้ความคุ้มครองสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องที่แจ้งเหตุอาชญากรรมประเภณี, ยอมรับให้การร้องเรียนแบบนิรนาม (anonymous complaints) ที่สมเหตุสมผล เป็นหลักฐานเพียงพอที่จะเริ่มสอบสวนคดี
- เสริมความแข็งแกร่งในการบังคับใช้กฎหมาย และความร่วมมือระดับสากลเพื่อต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว โดย
 - ให้หลักประกันว่าหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายมีทรัพยากรและทักษะในการระบุ สืบสวน เพื่อตอบสนองต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว สามารถใช้วิธีการที่เป็นมิตรกับเด็ก (child-friendly) เมื่อต้องรับมือกับเด็กที่เป็นผู้เสียหายและพยาน และให้หลักประกันว่าการบังคับใช้กฎหมายจะไม่ถูกทำลายโดยการคอร์รัปชัน หรือความอดกลั้นของสังคมต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว
 - ส่งเสริมให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายข้ามเขตอำนาจรัฐของประเทศที่เกิดอุปสงค์ อุปทาน และประเทศของผู้เสียหาย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กที่เดินทางอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงใช้เครื่องมือต่อไปนี้ให้มากขึ้น
 - “หมายเชิญ” ขององค์กรตำรวจสากล สำหรับผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดทางเพศและมีแนวโน้มจะก่อคดีซ้ำอีกในประเทศอื่น ๆ
 - ปฏิเสธไม่ให้ผู้ที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดทางเพศต่อเด็กและมีแนวโน้มจะก่อคดีซ้ำอีก เข้าประเทศ
 - พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำผิดทางเพศ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เรื่อง การรักษาความลับและความเป็นส่วนตัว
 - ระบบรับรองความประพฤติขององค์กรตำรวจสากล (อยู่ระหว่างการพัฒนา)
 - ลงทุนพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์และเทคนิคการสืบสวนใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายสามารถระบุตัวผู้กระทำผิด และช่วยเหลือผู้เสียหายได้
- จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายประสานงาน (police liaison officers) ประจำอยู่ที่จุดหมายปลายทางที่เป็นพื้นที่นิยมของผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กเดินทางไป

โดยให้ประเทศปลายทางอำนวยความสะดวกให้แก่นางของเจ้าหน้าที่เหล่านี้

- ให้มีความร่วมมือข้ามหน่วยงานและข้ามเขตแดนระหว่างตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ (judiciary) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลสำหรับการสืบสวนและฟ้องร้องคดีทุกคดี ที่มีผู้ต้องสงสัยหรือผู้ต้องหาว่าได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในประเทศอื่นมีการ
- ลงทุนในโครงการบำบัดฟื้นฟู และคืนสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ สำหรับเด็กผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว
- รวบรวมข้อมูลระดับชาติ และ/หรือเสริมสร้างศักยภาพของประเทศในการพัฒนาระบบรวบรวมข้อมูลแบบแจกแจง (disaggregated data-gathering) และระบบติดตามผลเพื่อให้ข้อมูลในการพัฒนานโยบายและการดำเนินงานเกี่ยวกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว
- กำหนดให้มีการนำนโยบายภาคบังคับ (mandatory policies) มาดำเนินการเพื่อปกป้องเด็กในการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ทั้งที่เป็นสาธารณะหรือของเอกชน ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันในการดำเนินการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนโดยละเอียดด้วย
- สร้างมาตรฐานการคุ้มครองเด็กที่ควบคุมโดยรัฐบาลสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- ให้หลักประกันว่าการใช้อาสาสมัครในสถาบันที่มีเด็กอยู่นั้น ถูกควบคุมอย่างใกล้ชิด เช่น ใช้การรับรองความประพฤติจากตำรวจและหลักการปฏิบัติที่เป็นสากล
- เสริมความตระหนักรู้ให้แก่สาธารณชนเกี่ยวกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และมาตรการลงโทษ (sanctions) ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทนี้
- ให้หลักประกันว่าเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่ฝ่ายยุติธรรม เข้าใจความสำคัญของปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และความต้อการเฉพาะของเด็กผู้เสียหาย
- ตระหนักว่าเด็กเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (agents of change) และสนับสนุนให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวมีการ

- ลงทุนในโครงการป้องกันที่เสริมพลังให้แก่เด็ก เพื่อจัดการกับรากเหง้าของปัญหาและปัจจัยเอระบางทั้งหลาย ที่ทำให้เด็ก ครอบครั และชุมชนตกอยู่ในภาวะเสี่ยง
- ส่งเสริมบรรทัดฐานทางสังคมที่ปกป้องเด็ก ผ่านโครงการพัฒนาชุมชน และสื่อต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงสื่อสังคมออนไลน์ (social media) ด้วย
- สร้างแรงจูงใจให้แก่บริษัทที่ให้ความสำคัญกับการปกป้องเด็ก
- ต่อสู้กับปัญหาคอรัปชัน

ข้อเสนอแนะสำหรับบริษัทเอกชน

บริษัทที่ดำเนินการอยู่ในภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว กล่าวคือ บริษัทเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการปกป้องเด็กจากอาชญากรรมประเภทนี้ พวกเขาไม่อาจเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ (bystanders) ที่มองดูเฉยๆ แต่ควรมีส่วนร่วมปกป้องสิทธิเด็กอย่างกระตือรือร้น

สถานประกอบการด้านการเดินทาง การท่องเที่ยว คมนาคมขนส่ง (ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน)

- ร่วมลงนามในหลักจริยธรรมขององค์กรการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ
- ให้หลักประกันว่าจะดำเนินการสอดคล้องกับหลักปฏิบัติทางธุรกิจตามหลักการสิทธิมนุษยชนและหลักการสิทธิเด็ก
- ร่วมลงนามในหลักการปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว หรือ อย่างน้อยที่สุด รับเอานโยบายองค์กรที่ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว ไปดำเนินการและบังคับใช้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเรื่องการป้องกันและการตอบสนองต่อปัญหาดังกล่าว
- มุ่งให้หลักประกันว่าบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง และภาคการเดินทางและการท่องเที่ยว ที่ยังไม่เป็นทางการ (informal travel and tourism sector) รับทราบถึงปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว และปฏิบัติตามหลักการเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว

- เสริมสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจให้แก่ภาคส่วนอื่น ๆ เช่น ธุรกิจที่มีพนักงานต้องเดินทาง และอุตสาหกรรมที่นำหรือสกัดทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ (extractive industries)
- ให้หลักประกันว่าองค์กรต่าง ๆ ที่รับอาสาสมัครทั้งที่เป็นคนในชาติและเป็นชาวต่างชาติที่ต้องติดต่อกับเด็กเข้าทำงาน มีระบบปกป้องเด็กอย่างเพียงพอพร้อมใช้งานเพื่อรับประกันความปลอดภัยของเด็ก ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบประวัติหรือการรับรองความประพฤติที่เป็นสากลจากตำรวจ กลไกการแจ้งเหตุต่าง ๆ
- เสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวให้แก่พนักงานและนักท่องเที่ยว
- ประสานความร่วมมือ และแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย

ภาคธุรกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

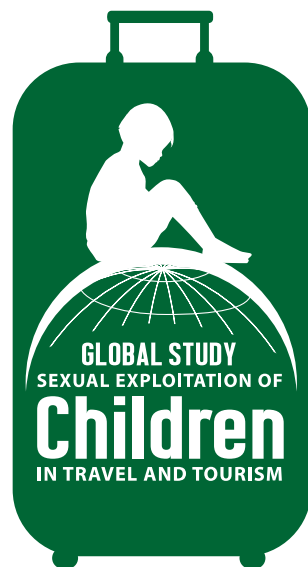
- ระดมผู้นำภาคธุรกิจต่าง ๆ ให้ร่วมกันพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาคอนเทนต์เทคโนโลยีเพื่อต่อสู้กับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว เช่น ปิดกั้นช่องทางการชำระเงินสำหรับการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมดังกล่าว และใช้เทคนิคใหม่ ๆ ในการ “ตรวจสอบและติดตามที่มาที่ไปของเงิน” รวมทั้งขจัดกระบวนการทางธุรกิจของผู้กระทำผิดและพ่อค้าคนกลาง
- ร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอื่น ๆ และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เพื่อขัดขวางผลประโยชน์ทางการเงินของผู้กระทำผิด เครือข่ายอาชญากรรม และพ่อค้าคนกลาง และพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ และเทคนิคการสืบสวนใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายสามารถระบุตัวผู้กระทำผิดและช่วยเหลือผู้เสียหายได้

- ให้หลักประกันว่าดำเนินการสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน หลักการสิทธิเด็ก และหลักปฏิบัติทางธุรกิจ
- รับเอานโยบายองค์กรที่ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวไปปฏิบัติและบังคับใช้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

บริษัทที่มีพนักงานเดินทางเพื่อธุรกิจ

ทุกบริษัทที่ส่งพนักงานของตนให้เดินทางไปทำธุรกิจ มีบทบาทในการสอนพนักงานเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ และความสำคัญของการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยว

- เดินทางกับภาคธุรกิจการเดินทางและการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อเด็ก โดยเลือกใช้บริการกับบริษัทที่มีหลักปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นหลัก หรืออย่างน้อยที่สุด ให้เลือกเดินทางกับธุรกิจที่รับเอานโยบายองค์กรที่ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวไปปฏิบัติและบังคับใช้อย่างชัดเจน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับการป้องกันและการตอบสนองต่อปัญหาดังกล่าว
- ให้หลักประกันว่าดำเนินการสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน หลักการสิทธิเด็ก และหลักปฏิบัติทางธุรกิจ
- รับเอาหลักการปฏิบัติเพื่อปกป้องเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางและการท่องเที่ยวสำหรับพนักงานที่เดินทางไปดำเนินการ
- ให้หลักประกันว่ามีการตรวจสอบประวัติ มีหนังสือรับรองความประพฤติจากตำรวจ หากพนักงานจะต้องติดต่อกับเด็กระหว่างการเดินทางเพื่อธุรกิจ

ท่านสามารถอ่านงานวิจัยฉบับเต็มและเข้าถึงสื่อวัสดุอื่นๆ ได้จาก
www.protectingchildrenintourism.org

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนงานวิจัยระดับโลกฉบับนี้
จาก กระทรวงการต่างประเทศเนเธอร์แลนด์
โดยผ่านทาง ดีเฟนซ์ ฟอร์ ซิลเดรน – เอ็คแพท ประเทศเนเธอร์แลนด์

Ministry of Foreign Affairs of the
Netherlands

